

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Dialogvs De Veneratione & inuocatione sancto[rum],
co[n]tra perfidia[m] Lutherana[m], ad reuerendissimu[m]
in Chr[ist]o patre[m], illustrissimu[m]q[ue] principe[m] &
d[omi]n[u]m D. Herma[n]nu[m] de ...**

Hoogstraten, Jacobus van

Coloniae, 1524

VD16 H 4813

Lonicerus in solutione septimi argumenti. Cap. XV.

urn:nbn:de:hbz:466:1-35673

Caput decimumquintum.

ex æquo certat, & sine cōtrouersia te meliorē, de cōtradictione utpote a seipso dissidentē notares.

Lonicus in solutione septimi argumenti. Cap. XV.

LONICE. **E**Sto q̄ sancti cōtemplent diuinū uultū, sic respondeo Angeli nō sunt inuocādi, ergo nec sancti, q̄nquidē inuocatio solū deū concernit, ex q̄ om̄is salus n̄ra de pēdet & iuuamen, spirituūq; administratoriorū erga nos cura. Postremo si uelis sanctos iuxtaq; angelos inuocādos ostende scripturā, scripturā a te posco &c. quā dū producere nō potes, claret quā sit tua insania.

THEOLO. ¶ Non mō donamus, uerū etiā docemus, solū deū, tanq̄ oīs n̄ræ salutis tū aīæ, tū corpis authorē. Porro quū fideles discipuli Petrū apl̄m inuocarent, quatenus a Ch̄ro obtineret suscitationē Tabitę uiduæ defunctæ, nōne illa ip̄a inuocatione diuinā recognoscebant uirtutē? Nihil itaque mirū si circa sanctosq; angelorū inuocationē, simile q̄ddam cōtingat. Etenim angeli hoībus opitulānt, dicente propheta. Non est q̄ adiuuet me, nisi Michael princeps uester. Præterea apud eundē prophetā princeps (id est angelus) Persarū restitit angelo Gabrieli, spatio uiginti dierum. Atq; ob hanc causam angeli, etsi propria locutiōe sint dei ministri, in scripturis tñ dicunt n̄ri, & nobis cōtra aduersas tenebrarū ptātes in custodes a deo dati. Nā iuxta saluatoris uocē, Angeli eorū in cœlis sp̄ uident faciē p̄lis mei, qui in cœlis est, ubi glossā, magna dignitas animarū, ut una quæq; habeat ab ortu natiuitatis in custodiā sui, angelum delegatū. Vñ & in ap̄loꝝ actis dicebant, Angelus eius ē, uidelicet Petri apl̄i. Cur ergo angelos tāq; dei ministros, n̄ros uero infra deū patronos inuocare neas fuerit, ut nobis apud deū bona obtineant, q̄bus diuino iussu n̄ri custodia demandata est, ut sic deus in ipsis, ut in suis ministris honoret? Tu uero Germaniæ pestis & bonosq; hoīm corruptela, apto Marte in dei sanctos debacchans atq; sæuiēs scripturas requirisiq; huic rei suffragent, q̄ doceant sc̄tōs

Act. ix.

Danie. x.
Ibidem.

Matth. xviij.

Actuum. xij.

De inuocatione sanctorum.

inuocandos, quibus liquido huius rei innotescat ueritas, bene est & tuo more facis, at nos contra abs te scripturas postulamus, quibus sanctorum inuocatione hominibus interdicta esse tueri possis, quas cum afferre, nisi adeo per te adulteratas penitus ac corruptas nequeas, illud saluatoris clypei loco assu-
mendū statui. Qui non est contra uos pro uobis est, im-
pudens quā ueritas nostra tot scripturis sit cōsentanea, signis quoque plurimis atque prodigijs per spiritum sanctum cōprobata. Et qui de miranda est Lutherano-
rum temeritas, qui in eo reprobant ecclesiam, sanctosque doctores, quod sacra non improbat scriptura

¶ Ais, si caput Christi intercedat & membra, in tertio argu-
mento diuulsum est, Primum caput nostrum excitatum, & sic in-
tercedit, membra si excitata, adhuc Christi inuocatione & in-
tercessionē scriptura tota nobis cōmendat, sanctorum nullo
lo quod equidem sciam loco.

¶ Fuga quā super Christi resurrectionē struere conaris, quā THEOLO
sit a fide aliena, & quā sapiat hæresim, dein quā sit ridicula ex
his satis liquet quā antea diximus, precipue quā omne id quod me-
rito & pie credi debeat, in sacris litteris manifeste expressum
uis habere, quasi non ex his quæ legimus, aliqua etiā quæ non legi-
mus, intelligamus. Quocirca tuæ partes fuerint, ostendere
ubi in sacris litteris nomen habeat, Homousion, quod pater & filius
cōsubstantiales describunt, Vbi patrem ingentum, ubi Chri-
stum in corpe, anima, & deitate, sub utraque specie sacramenti cō-
tineri, ubi diē dominicā, prima hebdomadae die, & non ultima
(ut in ueteri lege) celebrandā legeris, Et ut semel dicā omnino
de tu quod so, quod in loco sacrae scripturae proditum sit, euangelium
illud esse Matth. ap. 1, quod cōi oim snia eius esse phibet. Itidem
de cæteris euangelistis requiro, Et quā istud ex canonica
scriptura non habeat, sed ex sola ecclesiae traditione firmiter cre-
dit. Neque propterea aliquid premissorum in sacris litteris expressum ostē-
dere possis. Resipisce obsecro, & anatematiza totius Lutheranae
cæcitatē precipuū fundamētum, atque tibi psuade ecclesiae
attestationē, approbationēque ualidā esse, etiā in his quæ in sa-
cris litteris non exprimunt. Alioqui pleue fuerit, eodē tuo ar-

gumento quempiā probare euangelia nō esse descripta in
stinctu spūs sancti, neq; eo ipso authore, sed ab his qui ho
mines erant, & præterea nihil. Nullius itaq; præti, nulli
usq; autoritatis ea essent q̄ in illis cōscripta cōtinent.

LONICE ¶ Hic quoq; quū non haberes q̄ te uerteres, recurris ad
Apocalypsim quæ ad pugnā ualere nequit. Tu argumen
taris, sancti sunt fratres nři, ergo sunt inuocandi &c. nun
q̄ nō inferis, qd ex textu quē adducis colligi nulla rōne pōt
adeo ne mica quidē salis in te trunco dilitescit.

THEOLO ¶ Audi qd uenerandus doctor Iacobo scripserit postri
die q̄ Hoochstrat^o calamū huic articulo admouisset. Nō
inqt sicut futilis ille Lonicerus calūniat, intuli. Sancti sūt
fratres nři, ergo sunt inuocandi, sed sic inter cōcionādum
argumētabar. Sancti in cœlis apud p̄m uiuētes, proban
tur in Apocalypsi frēs nři, ergo nos ut frēs suos diligunt.
Si nos diligūt, ergo actus dilectiōis exhibēt, q̄q; interpel
lare pro fratrib^o, nō est utiq; postrem^o &c. Hinc satis per
spiciū est apostatā illū, infidelē meū recitasse argumētum
sed optuit solutioni suę uia parare. Vides ne mō nugator
euāgelice malignitatis tuæ p̄stigias iā interceptas, quū ille
nō sctōs inuocādos, sed eos pro nobis orare nō pœnitēdo
cōcluserit argumēto. At hęc nō pag^o roboris p̄fati docto
ris cōclusioni affert id qd in eodē libro scribit Ioānes. Da
ta sunt ingens angelo incēsa mltā, ut daret de ořonib^o san
ctoꝝ oīm, sup aureū altare, qd ē añ thronū dei. Si oīm san
ctoꝝ obtulit ořones (neq; inducere aim possum, ut credā
eū exclusisse sctōs in Ch̄o dormiētes) Obtulit ergo ange
lus & hoꝝ ořones. Hi autē (cū oīb^o bonis pleni sint nullius
q; indigeāt) pro se nō orant, orāt itaq; pro nob cōfratrib^o
suis. Et ne hoc nimīū absurdū tibi uideat, tali cōfirmamus
argumēto. Apud Paulū legim^o. Pro inuicē sollicita sunt
mēbra & si qd patit unū mēbrū, cōpatiunt oīa mēbra, siue
gloriaf unū mēbrū, cōgaudet oīa. Vos at estis corp^o Ch̄i
scilicet mysticū. Hoc at corp^o cōstituit ex mēbris int^o in
ter se charitate ordinatis, Ordo at ille cōsurgit ex ea mem

Corin. xij.

De inuocatione sanctorum.

broꝝ unione, q̄ est ad caput ipsi⁹ corpis, q̄d ē Chꝛs. Porro Apoca. vi.
 sc̄ti ccelū incolētes Chꝛo capiti maxie sunt uniti. Sūt etiā
 iuxta scripturā, iuxta corp⁹ Chꝛi, pꝑipuo cōfrēs nꝛi. Frater
 nꝛ aut charitatis ē se mutuo onerib⁹ leuare q̄tū ip̄a iustitia
 pꝑmittit. Quo circa reliquū eē uidef eos pro nꝛa salute ap̄d
 deū suis ofonib⁹ laborare, q̄d satis ex Apocalypsi nos oñ
 disse reor apud quēuis, mō rōnis exps nō sit. Postremo q̄
 hac de cā dicis Apocalypsim Ioānis nihil ad pugnā uale
 re, nihil mirū facis. Nā ita est fere hereticorū ingeniū, ut iu
 xta pꝑhetē uocē ab onerib⁹ dorsū diuertāt. Nā piñ argu
 mētari ac si diceret, Aduersarij gladi⁹ eo nō ualet ad pug
 nā, q̄ ictū ei⁹ neq; ferre, neq; declinare ualeā. Ceterū Hie
 ronym⁹ cuius doctrinā nemo nō mirat, in prologo Apo
 calypsis, eā ascribit Ioāni ap̄lo & euangelistā. Et cōtra
 Louinianū ad probandū eūde euāgelistā etiā fuisse pꝑhe
 tā, sic de eo scribit. Vidit enī in Pathmos insula &c., rele
 gatus, Apocalypsim infinita futuroꝝ mysteria cōtinentē
 Præterea diuus Aug. li. i. de sc̄tā uirg. cap. xxvij. & lib. de
 pꝑetorū meritis & remissioe, ca. viij. Itē cōtra eplā Gaudē
 tij, li. ij. ca. xix. nō solum asserit Apocalypsim eē Ioānis
 ap̄li, uerūetiā ex eo libro cōfutat hæreticos. Postremo di
 uinus ille Dionysius eidem ap̄lo cōtemporaneus in sua ec
 clesiastica Hierarcha, de pontifice missam celebrante tra
 ctans, siue arcanā illā inquit ac mysticā oīno uisionē dilex
 it discipuli &c. exponit, sup q̄ Stapulēsis. Aptē inquit te
 stat bꝛs pꝑ, sc̄tām Apocalypsim eē Ioānis euāgelistē, nec
 res in primitiua ecclīa erat cōtrouersa. Quid ergo adeo in
 sanis euāgelice nugator ut dicere nō uerearis Apocalyp
 sim Ioannis euangelistā ad pugnā nō ualere, qñ ex eo li
 bro omnes ferme ecclesiæ doctores disputauere, an nihil
 apud leuē grammatistā ualabit ecclesiæ autoritas, q̄ in sa
 cratissimo missæ officio huic libro Ioannis apostoli ti
 tulum dat. Cæterū quam indeuiabilis sit militans sit ecclīa
 a christiana ueritate, nuper in quodam opusculo, auxilian
 te deo optimo, maximo, clare ostendimus.

Psalm. lxxx.

Lib. i. ca. xiiij

Cap. iij.